

Publicerad 2013-01-02 05:26 av Pot Pourri

pågående - som en stilstudie i frost

igenom glaset II

och du vet hur jag kan förminskas
i min egen betydelsefullhet
(samtalets allvar - trött buss)

men det är som om jag inte
du vet
(resenärers skruvande
på överdrivet felplacerade skinkor)

jag tror det är dom som gör det

med flit

så jag ville tala om
och så många hållplatser som lyssnade
med tomma kurer

dyrt ljussatta för att

något uppfattat på en buss klockan 05.32

hon tycker
och omvärlden är en storm på
buss med nybytt nummer

omkullkastad
igen

draget lägger alltid luggen
åt det håll du fångade den bakifrån

det är nog du eller
en väntan

men jag hänger ikapp
som tomheten invid högra axeln

hur än hennes övertalning fortskred
liksom i förväntan och ändå

en hastig rörelse

kur på kur

mobilen

vi har ingen
ingen omvärld ens att
förhålla dået till

och oss

en förväntan
där sista vindilen vidrörde
låg minnet kvar

och allvaret mellan rälsögons
vanvett

nej
inga mer avsked

som om hon visste kur på kur
hur axlarna skulle hänga

men aldrig hur jag
fortfarande

spelade nätterna igenom
gamla förtida frostiga toner

fanns inte längre tvivlet
eller hade hon ändå

klivit av
min buss

och skrapat med foten

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pot Pourri med Poeter.se id #21470 innehar upphovsrätten